

אלו קדשים פרק שלישי תמורה

מסורת הש"ס

(א) תוספתא דפסחים פ"ט
פ"ה, (ב) צ"ק מז"ו, (ג) (נעיל
י"ח, (ד) מנחם נח, וס"ג, (ה) לא
הוא צ"ק, (ו) פסולין כאן צ"ק.
(ז) פין ש"ק, (ח) שין לע"ה.
(ט) שין לע"ה, (י) וגם צ"ק.
(יא) שין צ"ק, (יב) וברש פ"ק
פירשמי יפה ה"ק, (יג) צ"ק
מז"ו, (יד) בא לפ"ה, (טו) דמיה,

הגהות הב"ח

[illegible]

נבחרים הנ"ל

[illegible]

דבינו גרשום

הצי מיתר נקבה לאשמו ואי
סייחיה נקבה לאשמו לא
קרישה אלא לרמי ולד נמי לא
קריש גופיה אלא ימכר ויביא
בדמיו עולו; ויביא בדמיה
פסח; וזכר ילדה קורם הפסח
ירעה הולד עד שיסתאב כר;
ושיחירה לאחר הפסח כגון
שחבאי פסח אשכנזי אחר
ונשחירה זו נקבה לאחר
הפסח תרעה עד שתפאס
והמכר ויביא בדמיה שלמים
למזבח פסח כרב שלמים.

אבל זה עצמה שהיה שם לפרש
הפרשיות ולא לאחר הספר וכן
נעזר על הפרשיות ולא להצטרף
שלמים על אמי כי מן הא
לימא ר' אליעזר וקדוקו הוא
משום דגבירי למקום שהחזרו
שלמים דקמרינן (שם נחיתת)
שלמים אבל לרוב לפי חזקת
דקדוקא אל הייא (פסח) (אלא
לרוב) וקדוקא אל הייא
לרוב כסא לרוב שלם עצמו
שלמים אלא לשם פסח ונלא קד
שפיה שלמים אמי ר' רליס
שלמים אמי ר' רליס
קדוקא אמי הייבן קדשה
לפסח (האן) שם שלמים על אמי
קדשה אלא כפיסא דקסבר לפסח
אמי ריהא אלא תימית למא
לפסח אמי ריהא למא אקרי

(א) חילוי ג' ל' אלא מחמתו מלחיסולג עד בייסא.

אכל וד תמורה אש אין סע עולה על אמו. (ד) הקדש ראשון
 משנין בזה מכאן לאשם הופקר ושלאם הקריבו ולא היה עולה שוה הוא
 לשון ירושלמי ולרשע שמעתי (יח): מהדר (ט) וכליל לאשים דברי
 הלל במחמיה לבשר אלא שם פליגי רבנן בזבחי תמורה (י) כמו בזבחי
 עולה: ורא"ה אכל לרבנן (יא) ימכר

אבל גב' תמורת א' על אמו מורי רבי נ' א' עזמו לא קרב נ' אליעזר שם עולה על א' נקבה לפסחו ד' א' יר' ויבא בדמיה פסח א' וימכר ויבא בדמיו פסח א' שיסתא עד ד' א' ירעה עד שיסתא ר"א אומר הו' ו' והא הבא דליכא שם רבי אליעזר יקרב ש' א' (ר') אלעזר אחר הפסח דמותר פסח ברישאבוי נמי ברישאבוי אבי אמר לא פ' שהמותר הולך הולד דמותר קרב שלמים ול' לפני הפסח אימיה למ' ולד נמי דלמי פסח א' מ' ומי אמרין מדאימיה נקבה והנני המפריש ידעו עד שיסתאבו וימ' ר"א אומר הוא עצמו דאימיה דלמי ואמר רב קרב פסח ולא מוקמי' רבינא י' במפריש ר' אליעזר סבר כר שירוי משוייר דעובר היא דלא קדשה קדושי קדשה אמר ליה ר' רבינא הכי נמי מסת עסקינן מדקתני היא

וְכִי אָחֵר לֹא פָּלַג מִיָּד. דעטעמיה דר' אליעזר לאו משום דליכא סס שלמים
גז' אמי אלא טעמיה [א] דרבי אליעזר בכוהנא משום דגמירי לתקום
ההמותה אלא סס היה מפרשי ב' צמותה לאחריהו גז' אם אבדה
הפרשה ומתכפר בחרטה ומנאלה ראשונה לתקום שאזמו מותר הולך
שולל הולך הילכך גמי מפרשי נקבה לעולה כי היכי דאם הפרשי עולה
מתכפר בחרטה קרינה שאניה עולה דאב' דנדה ניהור ומרייהו חזו
ל' דעולה נמי אם הפרשי נקבה לעולה קרב דיו דמייא דמיתרי גמי
לשם נמי דמותר אשם רועה וולד תמורת אשם נמי רועה ונבי פסח
מי אחר הפסח דמותר הפסח דינו ליקרב לכתחילה שלמים אם ומכפר
אחרון ולד נמי קרב שלמים קודם [א] הפסח דמותר לא חזי למדי
הגזון אם הפרשי ב' פסחים לאחריהו לא חזי לשלמים לכתחילה דקתמיייהו
הפסח וחד מנייביה אלא מותר לא חזי לפסח דאב' ב' פסחים לא יקרב
הילכך ולד פסח נמי לא חזי למדי אלא אביל חרתי דקדושה לדמי
פסח והא נמי קדיש לדמי פסח [א] אש שייור משוייר. המקדיש בהמה
ועשירית ושירי עוברת לקדושה אחרת משוייר אלא תרי גופי ניהור
הילכך כי לא שייביה נמי הפסח דאם הוא ולאו מכהה דאב' אמי
שעתה מללא חזי למדי נקבה לפסח תרעה ילדה וזכר

[illegible]

אשם דליכא שם עולה
ליעזר דבדמיו אין הוא
יביאה אביו וכי בעי רבי
והא תניא ^(א)המפריש
עד שיסתאב ותמכר
יערה עד שיסתאב
נשתתירה אחר הפסח
וביא בדמיה שלמים
וימכר ויביא בדמיו
עצמו יקרב בשלמים
שלמים על אמו ואמר
שלמים אמר ליה ^(ב)רבי
מא אמת שאני אחר
יקרב שלמים ^(ג)אין
אמר ליה ^(ד)אין ה"נ
גמדי דלמי ^(ה)מקום
הולך לגמרי הפסח
נמי קרב שלמים אבל
יאקדשה דלמי פסח
יבי רב עוקבא בר חמא
דלמי ולד נמי דלמי
לפסח הדיא וולדותיה
פסח פסח ^(א)דמיה פסח
רב פסח ^(ב)הא הכא
^(ג)אליעזר הוא עצמו
ליה באימיה אמר
ממה מעוברת עסקין
ייתנן דאמר ^(ד)אם
אין ידך אמו הוא ואמו
תהנוף אבל ^(ה)היא
ישראל בריה דרב מרי
דיא דבכהמה מעוברת
ולדותיה שמע מיניה
אמר

[illegible]

עליה ידיה חילל קדושת
דעה כדקתני לעיל: (סדאי)

יפ.

עין משפט
גר מצוה

בז א ב מ"י פ"ד מהל'
תמורה הלכה א ופ"ד
מהלכות קרבן פסח הלכה ד:
ב [מ"י פ"ה מהל' פסולי
המקדשין הלכה ט]:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

לפעולתו קו להורות כי לפי
זו וקרב וכל אדם ירא אלוה
ויהי אל קרב נפשו חזא
אל הוא: (סו) וירשא דכליל
ופרשא קרבה לפסחא אי ספס
נדרש נקדמה חזיין אל
(סג) קודם ס"א לפני הפסח
קורן שום מידס רמחור וד
כס פטירה ודא עבר זמנו על
פסח הסיד ומה"ד ומי אמרינן
הסיד ומה"ד חזיין אל ודלוחות
ויין קרב ומה"ד נקדש דלמי
(סד) בעיה בריש פירקין
ולוא: עברין כאלו והופשיה
מלת ספס אגרי דאם ולדא
ויכוח קרבה שלמים נרשס
ר"א ס"א דמיש על המרות
לפסח כמפשי:

א) ל"ל מיהא דימכרי ויביא כ"י ורבנן פליגי ואמר דמומחיות (לנדנא לצור חולי. ג) עד כאן שייך לבק הקדוש. ג) ר"ל דלא פריך על ר"מ מלמי הפסח דלא הרב שלמים דעשמה וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones